

Frans van Pinxteren, enthousiaste en maatschappelijk betrokken teamspeler

Kennismaken met directeuren, afdelingsleiders en teamleiders, een eerste directie-overleg voorzitten, maar ook een ambassadeursbijeenkomst bijwonen en graag op zo kort mogelijke termijn alle docenten persoonlijk een hand willen geven. De eerste werkdagen van Frans van Pinxteren, 62 jaar en sinds 1 oktober 2015 voorzitter van het College van Bestuur van het Petrus Canisius College, zijn meteen goed gevuld. Geen enkel probleem voor deze energieke man die zich binnen onze scholengemeenschap duidelijk op zijn plek voelt.

De geboren Amsterdammer groeide op in de zestiger jaren nieuwbouw van Amstelveen. Daar had hij een gelukkige jeugd als oudste zoon in een katholiek gezin met vijf kinderen. Zijn opleiding hbs-a volgde hij aan het Keizer Karel College en ook op die jaren kijkt hij met plezier terug. Vader was accountant en daarmee lag de keuze voor een studie bedrijfseconomie aan de Vrije Universiteit misschien wel voor de hand: „Ik was leergierig, nieuwsgierig, sportief en een ‘socializer’.

Als jonge student vond ik het interessant om lid te zijn van de faculteitsraad van economische wetenschappen. Ik was geïnteresseerd in de organisatie van de studie en geboeid door zaken die met het functioneren van de opleiding samenhangen.”

Zijn talent voor organiseren en gedegen vakkennis bleken een vruchtbare combinatie toen hij in dienst trad van de gemeente Zaanstad. Het werd hem duidelijk dat hij zich wilde ontwikkelen tot organisatie-adviseur en volgde daartoe een gedegen sioo-opleiding organisatiekunde.

Het werd 1980 en Frans' carrière nam een flinke vlucht. Hij was inmiddels getrouwd, vader van twee kinderen en met zijn gezin van een - met hulp van vrienden en familie - gerenoveerd huisje in Haarlem naar het ruime Almere verhuisd: „Ik kwam in dienst van het Openbaar Lichaam Zuidelijke IJsselmeerpolders en raakte intensief betrokken bij de ontwikkeling en opbouw van de

nieuwe gemeente Almere. Dat vond ik zo interessant dat ik daar ook wel wilde wonen. Wij werden zo'n beetje de eerste bewoners van Almere-Stad, echt een tijd van pionieren.”

In de jaren die volgden voerde hij vele opdrachten uit voor diverse gemeentes zoals Amsterdam, Groningen, Venlo en bij de Veiligheidsregio Amsterdam-Amstelland en de Raad voor de Kinderbescherming. Ook werkte hij voor verschillende onderwijsinstellingen zoals het Horizoncollege, het Novacollege en de Hogeschool van Amsterdam en was bestuurder van het Mendelcollege in Haarlem: „De rode draad daarbij was dat ik de bedrijfsmatige kant van deze maatschappelijke organisaties wilde versterken, maar dan wel vanuit een managementpositie. Dat is de positie die nodig is om echt tot verandering te kunnen komen, dus die heb ik steeds opgezocht.”

In veel gevallen werd Frans daarbij betrokken via zijn eigen bedrijf, een netwerkorganisatie waarvan hij directeur en ‘meewerkend voorman’ was. Het leverde hem in 2001 de jaarprijs

voor Verandermanagement op in een competitie die was uitgeschreven door Ernst & Young: „Het effect daarvan was dat me veel mooie opdrachten werden aangeboden. In Amsterdam moest het speciaal onderwijs bijvoorbeeld worden losgemaakt van de gemeente en tegelijkertijd een schaalvergroting ondergaan. Steeds koos ik voor maatschappelijke organisaties met een helder en herkenbaar primair proces, waarbij aanpassingen ook echt tot concrete veranderingen in de praktijk konden leiden.”

Inmiddels woont Frans alweer 26 jaar in Bloemendaal, in een fijn huis met een heerlijke tuin. De heg snoeien vindt hij leuk, maar hij heeft geen groene vingers. De kinderen én zijn vier kleinkinderen wonen om de hoek in Haarlem. Een trotse (groot)vader, een fanatieke tennisser en een grage lezer van Nederlandse literatuur: Thomas Rosenboom en A. Th F. van der Heijden. Daarnaast John Grisham, omdat zijn verhalen altijd gaan over mensen in lastige situaties die daar dan toch goed uitkomen. Dat spreekt me natuurlijk wel aan!”

Hij kijkt met plezier terug op een zeer interessante opdracht bij een hogeschool, waar hij twee jaar werkte: „Daar dreigde een budgettaire tekort. Dan is het eerst van belang om je een goed beeld te vormen van de situatie, vast te stellen welke risico's er spelen en hoe die te beheersen zijn. Om binnen een onderwijsorganisatie tot verandering te kunnen komen, is het vervolgens noodzakelijk de aanwezige professionals te prikkelen om mee te doen. Zij zijn vaak vooral op de inhoud gericht, maar moeten dus ook de bedrijfsmatige kant gaan zien, het juiste instrumentarium krijgen aangereikt en daarmee leren werken.” Hij legt enthousiast uit dat regelmatige terugkoppeling van resultaten en besprekingen hiervan met deze professionals van vitaal belang is: „De betrokkenen moeten voldoende ruimte krijgen om een eigen inbreng te leveren, dat vergroot het eigenaarschap bij de desbetreffende managers. Wanneer een organisatie verder 'in control' komt, ontstaat nieuwe ruimte voor het onderwijskundige proces.”

Op de vraag hoe hij zijn rol als voorzitter van het College van Bestuur op het PCC ziet, antwoordt hij: „Ik heb ervoor gekozen om me voor een langere periode aan deze school te verbinden. Met mijn kennis en ervaring wil ik kaders en voorwaarden scheppen voor het management om tot een verdere optimalisering van het onderwijs te komen. Het Petrus Canisius College met zijn brede onderwijsaanbod en bijzondere opleidingsmogelijkheden kan zich in deze regio dan nog meer de plek toe-eigenen die de school, zijn medewerkers, leerlingen en ouders verdienen. Het doel is een organisatie waar het goed leren én werken is. Ik heb een onderwijshart en voel me betrokken bij jongeren op weg naar volwassenheid, dus als ik een bijdrage kan leveren aan het vinden van de juiste koers voor de school, zal mij dat een goed gevoel geven. Ik hoop dat we er samen een paar mooie jaren van gaan maken!”

De nieuwe bestuurder komt over als een hartelijk mens met een sterke maatschappelijke betrokkenheid. Een man die zelf dagelijks wil leren en hoopt dat dit ook geldt voor iedereen in onze lerende organisatie. Iemand die open staat voor suggesties, zich niet alleen interesseert voor strategische en bestuurlijke vraagstukken, maar zeker ook voor de operationele kant. Hij voelde zich na de eerste paar dagen al aardig in zijn element binnen het PCC. Frans van Pinxteren is een energieke man met een schat aan ervaring en aanstekelijk enthousiasme, maar vooral ook de rijpheid en rust om op ontspannen wijze aan het roer van onze organisatie te staan.

Machteld Wiegmans